

Tilda ve diğerkleri -8: Maraş'tan Kudüs'e bir sandık hikayesi

Category: Detektiv proza, Kitapcy, Sözler

написано kitapcy | 22 января, 2025

Tilda ve diğerkleri -8: Maraş'tan Kudüs'e bir sandık hikayesi

TİLDA VE DİĞERLERİ – 8

► MARAŞ'TAN KUDÜS'E BİR SANDIK HİKAYESİ

Tilda ve diğerklerinin, dedektif asistanı Mehmet'in dedesiyle, o yıllarda NOSSAD için çalışmış Kudüslü bir kadın olan Shula Cohen'in Maraş işi el yapımı bir sandıkla beraber bundan tam 57 yıl önce çekilmiş fotoğrafindan yola çıkarak bir sandığı bulmaları gerekmektedir. Neden mi? Öyle bir sandıktır ki İngiliz gizli servisi bile peşindedir de ondan!

Previously on Tilda ve Diğerkleri:

Tilda ve arkadaşlarının bir önceki macerasında neler oldu? Neler olmadı ki? Dedektifimiz Tilda ve arkadaşları Londra'ya birbirine kattılar. Tilda'nın asistanı Mehmet Cinozoğlu ve polis arkadaşı Komiser Okan, Heathrow Havaalanı'nda bir İngiliz vatandaşına sözle saldırı ve darp suçundan gözaltına alındılar. Suadiye Hamiyet Yüceses Sokağı'nın köşesindeki dedektiflik bürosunun resmi kedisi Basti, Londra'ya ayak basar basmaz, İngiltere başbakanının resmi konutuna girdi. Tilda'nın makyöz arkadaşı Tijen Hanım'ın himayesindeki Basti, konutun kedisi Larry ile dostluk kurdu. Tijen Hanım, İngiltere Başbakanı Thereza May ile beş çayı içti. O sırada Tilda, üstün dedektiflik becerileriyle, kişilik bölünmesi yaşadığı için kendini hem Shula Cohen isimli bir dedektif, hem de merhum şarkıcı Amy Winehouse sanan bir İngiliz kadının yakalanıp güvenli ellere teslim edilmesini sağladı. Mehmet ve Komiser Okan, sözle saldırı ve darp suçundan çıktıkları mahkemede

olayda tahrik unsuru tespit edildiği için beraat ettiler. İngiltere'den sınır dışı edilmelerine ramak kala her şey yoluna girdi. Havaalanına gitmeden İngiliz başbakanı Thereza Nay'in çay davetine icabet etmişlerdi. Güzellikle ayrılacakları uçağa saatler kala başbakanlık konutunda çaylarını içerken aralarında geçen son diyalog Mehmet'i şok etmeye yetti:

Tijen Hanım: Sizinki de iyi cesaretti Sayın Thereza Nay! Kendine veya dış dünyaya şiddet uygulamaya meyilli bir kişinin yanında takıntılı olduğu Amy Winehouse kılığına girdiniz.

Thereza Nay: Amy'ye ben de hayranlık duyuyorum. Çok özel bir sestir. O mekanlara Amy kılığında girmek mi! Yıllardır böyle heyecan yaşamamıştım. Üstelik harika bir korumam varken korkmama gerek yoktu sanırım değil mi Ajan Shula Cohen?

Shula Cohen: Evet Sayın Başbakanım.

Mehmet: Ortalıkta bu kadar çok taklit varken sizin gerçek Shula Cohen olduğunuzu nereden bileceğiz acaba?

Shula Cohen: Elimde tuttuğum bu eski fotoğrafta anneannem ve dedenizin beraber görüntülenmiş olması size yeterince kanıt sunar sanırım Mr. Cinozoğlu!

Fotoğrafta Mehmet'in dedesiyle birlikte görülen kadın, yani Shula Cohen, o zamanlar tamamen bir Arap şehri olan 1917 senesinin Kudüs'ünde doğmuştu. 1917 doğumlu Shula Cohen'in 1974 doğumlu torunu Shula Cohen, İngiliz gizli servisi MI6'da görevli bir ajandı. Shula'nın, otistik olması nedeniyle geliştirdiği inanılmaz dil öğrenme becerisi sayesinde, bir gecede, bulunduğu ülkenin dilini konuşabilecek kadar öğrenebildiği için çok özel görevlerde yer alması tesadüf değildi. Bu sefer o fotoğraftaki bir eşyanın akıbetini araştırması görevi verilmişti.

"Ayaklı 'Google Translate'siniz desenize," diye güldü Mehmet. "Ne demek istiyorsun yahu! Lütfen biraz saygılı ol Mehmet!" diye çıkıştı Tilda. "Merak etmeyiniz Tilda, ben alışkınım böyle çocukça şakalara," diye soğukkanlılıkla cevap verdi

Shula. “Neyse biz işimize bakalım. Görevim 1961 yılına ait bu fotoğrafta görünen sandığı bulmaktır. Fotoğraf karesinin içinde sizin dedeniz de bulunduğuna göre sanırım bana bu konuda yardım edebilirsiniz.”

Bunları söyledikten sonra anneannesiyle tıpatıp aynı renkte olan boncuk mavisi gözlerini bir kartal keskinliğiyle önündeki dosyaya kilitledi. Elinde, anneannesi Shula Cohen ile Mehmet Cinozoğlu’nun dedesi Cinoz Oğlu Hüseyin Avni Efendi’nin yan yana durduğu fotoğraf vardı. Bu iki ayrı din ve milletten iki insanın, nerede ve nasıl bir araya geldiklerine ait gizem çözülmeyi beklerken, fotoğrafta dizlerinin dibinde görülen oymalı, altı köşeli çeyiz sandığının ayrı bir hikayesi olmalıydı.

“Elbette yardım edeceğiz değil mi Mehmet?” diye dürttü Tilda.

“Bir sandığı bulmak mı? Dur bir düşüneyim: isterseniz cebinden arayalım! Delirdiniz mi yahu! Sanırım sandıkların konuşmadığını yahut kimlik numaraları olmadığını unuttunuz hanımlar!” dedi Mehmet.

“Belli mi olur belki bizim sandığımız konuşur!” diye konuyu kapattı Shula.

“Maraş işi sandık, ceviz ağacından yapılır. Ağaç önce kurutulur. Genellikle 4,6 veya 8 köşeli ve 100x52x63 boyutlarında yapılır. 80’li yıllara kadar sandığın köşelerini birleştirmede kırlangıçkuyruğu tekniği kullanılırdı. Maraş sandıklarında mercimek tutkalı denen reçine ve kemik tozu karışımından yapılan tutkal kullanılır. Kıymetli eşyaları koymak için sandıkların taban veya çeper kıvamına gizli bölmeler inşa edilir. Bu sandık altı köşeli ve oyma tekniği ile yapılmış. Sandığın üzerine genellikle kapak kenarına taşmadan çiçekli yapraklı kıvrık dallı simetrik desenler işlenir. Namaz kılınan odalarda suret görmek mekruh olduğu için hayvan simgelerine yer verilmez. Bu sandık özel istek üzerine işlenmiş olmalı. Çünkü fotoğraf eski ve siyah-beyaz olmasına rağmen, sandığın kapağındaki gül dalına konmuş bülbül

figürü açık seçik görülebiliyor.”

“Türklerde Çeyiz Sandığının Kullanımı ve Geleneksel süslemeleri” konusu üzerine tez yazmış bir akademisyene e-posta atarak bu bilgilere ulaşmışlardı. “Ne demiştin ben size?” diye gülümsedi Shula gözlerini kısarak. “Şimdi elimizde konuşan bir sandık var işte! Bu fotoğraftaki sıradan bir sandık olmadığı gibi, üzerindeki bülbül işlemesi onu türünün tek örneği yapıyor!”

Fotoğrafta yaşayan ve sandık gibi değil de gerçekten konuşabilen tek kişi Mehmet’in dedesi olduğu için onu görmeye gitmeleri şarttı. Tilda, Shula ve Mehmet soluğu Şırnak’ta aldılar. Mehmet’in dedesi, tüm ahalinin bildiği isimle Gocububa, devletin kafa kağıdındaki ismiyle Hüseyin Avni Cinozoğlu, Şırnak’ın Güçlükonak ilçesinin Yağlıca köyündeki tek katlı, beyaz boyalı evinin önünde neredeyse yaz kış oturduğu sedirden gelenleri karşıladı. Yüzü ve elleri, iklime dair aklınıza ne gelirse, yakıcı güneş, soğuk, sıcak, rüzgar, kırağı, kar, yağmur ve daha fazlasına daimi olarak maruz kalmaktan çatlamış gitmişti. Kim bilir, bir elinde asası, bir elinde ince belli çay bardağı, sfenks gibi yıllara meydan okuyarak hep aynı yöne bakan bu sırtı çatlamış eski bir toprak çanağa benzemiş yüzün altında ne gibi sırlar gizliydi.

“Deden, Marquez’in ağaca bağlı yaşayan Jose Arcadio Buendia’sı gibi hep bu sedirde mi oturur yani?” diye fısıldadı Tilda. Gözlerini fal taşı gibi açmıştı.

“Dolu yağdığı zamanlar hariç evet,” diye cevap verdi Mehmet. Gocububa gelenleri selamladıktan sonra ince belli bardakta tavşan kanı çaylar ikram edilir edilmez anlatmaya başladı: “Birinci Cihan Harbi’nin üçüncü yılında Suriye-Filistin cephesine yolladılar bizi. Varışımızın üzerinden bir yıl geçti geçmedi ateşkes imzalandı, adına Mondurus demişler. Memlekete dönmeden konakladığımız köylerden birinde zurna zipçuğu gibi zayıf bir kıza gönlüm kaydı. Filistinli bu kızın adı Aişa idi. Aişa’yı kendime almak üzere beş yıl sonra, Paşa cumhuriyeti

ilan etmezden beş ay öncesi Filistin yollarına düştüm. Benim Aişam, köyünü saran salgın hastalıktan kelli kucağındaki bebecik olan kız kardeşi hariç tüm ailesini kaybetmişti. Aişa'yı koynuma, kız kardeşi Gülayda'yı kucağıma alarak memlekete geri döndüm. Karımın adını Ayşe yaptım, Gülayda da elimizde büyüdü. Cumhuriyet'ten sonra ikinci kere sandık kurulan seneydi..."

"1931," diye fısıldadı Mehmet dedesinin lafını bölmeden.

"Şam'dan yüklediğini Maraş'ta, Maraş'tan yüklediğini Şam'da satan bir kervancı vardı. Beyrutlu Musa al-Abdullah. Beni babası, Aişa'yı da anası sayan Gülayda'yı, gelip bizden istedi. Biz de verdik gitti. O zamanlar zengin tüccar aileler üç sandık, çiftçilik yapanlar iki sandık, marabalar da bir sandıkla gelin gönderirlerdi. Maşallah mal-melal fazla, eken biçen çok o zamanlar. Biz de Gülayda'ya üç sandık yapacak olduk, istemedi. Benim sandığımın üzerinde gül de olsun bülbül de olsun; tek olsun çok güzel olsun, dedi. Maraş'tan özel olarak getirtilen sandığın içini doldurduk, düğün ettik ve Beyrut'a yolculadık."

"Gül dalı üzerinde bülbül deseni olan ceviz sandık..." diye tasdik etti Shula. Şırnak'a yola çıkmadan önce İstanbul'da konakladıkları gece boyunca Türkçe'yi öğrenmişti.

"Gel zaman git zaman aradan on beş sene daha geçti. Bu Musa bize hem ticaret için, hem de Ayşe'ye kız kardeşi Gülayda'nın çoluk çocuğunun ahvalini anlatmak için uğrardı. Zamanla alıp sattığı malların nevi değişti. Yanında kimi çoluk çocuklu aile, kimi sadece yaşlılı gençli üç-beş Yahudi ırkından insanla uğrar oldu. Meğer Filistin illerine bir Yahudi devleti kurmak isterlermiş ta o zamandan. Musa bu insanları Beyrut'a kadar götürürmüş. Orada da o insanları Beyrutlu zengin bir tüccarın İnci denen karısının sayesinde gizli gizli Filistin'e kaçırıyorlarmış."

"Beyrutlu zengin bir tüccar dediğiniz, 16 yaşında evlendiği Josef Kishek! Karısı dediğiniz anneannem Shula Cohen, kod adı İnci!" diye heyecanlandı Shula.

"Tanımam etmem! Rahmetli Menderes'in idam sehпасına gönderildiği sene geldiğinde bize Hac'ca gitmek nasip oldu.

Tam da o aralar Ayşe hasta olduğunu haber aldığı kız kardeşini görecem diye iki gözü iki çeşme ağlar. Beyrut üzerinden Medine'ye varmak üzere yollara düştük."

"Shula dünyanın dört bir yanından Yahudilerin gizli gizli Filistin'e kaçırılmasına yardım ediyordu. Shula'nın da dahil olduğu Filistin'deki Yahudi ajansı daha sonra büyüyerek NOSSAD adını alacaktı. NOSSAD'ın bakış açısından Shula mükemmeldi. NOSSAD'ın değişik bir yapısı vardır. Yahudi olanlar ve Yahudi anneden doğanlar ayrıcalıklıdır. Kendi şehrinde yaşayan kendi kimliğini kullanan bir Yahudi'yi işe almak çok riskli idi. Cohen'in nasıl casus olduğu tam kesinleşmemiş olsa da bir, İsrail'in kurulmasını çok istemesi üzerine gönüllü olması; iki, daha Kudüs'te bir casus olarak işe alındığı ve Kishek'le evliliğinin paravan olduğu üzerine iki teori vardır. Her iki halde de kocasının Beyrut'taki dükkanı ona seyahat eden satıcılarla iletişim kurmasını sağlamıştır. Bir seyyar satıcıya Filistinli bir Yahudi gruba göndermek üzere verdiği mesaj: Ben Shula Cohen, Beyrut'ta bir Yahudiyim ve size yardım etmek istiyorum. Beyrut sosyetesinin yüksek kademelerinden insanları, politikacıları ve yüksek rütbeli askerleri eğlendirerek bilgi elde etmeyi başardı," diye etrafındakileri bilgilendirdi Shula.

"Beyrut'a vardığımızda Gülayda hassalığını filan unutmuştu. Çünkü Lübnanlı yetkililer hem kocası Musa al- Abdullah'ın hem de bu Shula dediğiniz kadının peşine düşmüşlerdi..."

"Evet... Sonunda Lübnan'ın istihbarat servisi La Deuxieme Bureau, Shula'yı takibe aldı. Topladıkları bilgilerin ışığında 9 Ağustos 1961'de Shula'nın evine baskın düzenlediler. Tutuklanması Beyrut'ta inanılmaz bir şaşkınlık yaratmıştı." Shula gözlerini yere eğdi. Sanki o günlere dönmüş, kendini anneannesinin yerine koymuştu.

CLICK TO TWEET

NOSSAD Kahire'de sinemaları yaktı. Yahudileri İsrail'e göçe zorlamak için. İstihbarat servisleri bağımsız değillerdir. Ne yapılacağına politikacılar kara verir. NOSSAD ise İsrail hükümetinin ne yapacağına karar verir, tersi olmaz. Bunlar

benim değil Filistinli gazeteci Nasser Laham'ın sözleridir.”

Gocububa bu anlatılanları duymuyor gibiydi: “Musa'nın iki katlı kocaman evi vardı. Silahlı adamlar kapılarda bacalarda bekliyordu. Ayşe'yle göz göze geldik, meğer biz, bizim kızı kimlere emanet etmişiz, dedik. Tüccar adamın evinde o kadar silahlı adamın işi neydi? Kocası tutuklansa bile Gülayda'nın varı, variyeti yerindeydi. Büyük oğlu da evi  ekip çevirecek kadar büyümüştü. Bizimle gelin, dedik. Artık benim yuvam burası, dedi. Haklıydı da. Vedalaştık, yola çıktık. Y k m ze Gülayda'nın Maraş işi kızlık çeyiz sandığını yüklediler; dediler ki, bunu yollarda derin bir uçurumdan bir vadiye atıverin.”

Shula gözyaşlarını tutamamıştı. Yine de anlatmaya devam etti: “Mahkemesi 27 Ekim 1961'de başladı ve basının fazlasıyla ilgisini çekti. İlginç olan, onun gizli ağında yer alan Lübnanlı ve Arap politikacılar hakkında hiçbir delil bulunamaması oldu. Fakat 25 Temmuz 1962'de Cohen  l m cezasına çarptırıldı. Aralarında İsrail'in de bulunduğu pek çok ülkenin uluslararası baskısı sonucu cezası 20 yıla indirildi. Beyrut'ta sadece 6 yıl hapis yattı. 1967 yılında Arap-İsrail savaşında İsrail'in eline geçen pek çok Suriyeli, Lübnanlı ve Mısırlı askerle mahkum değiş-tokuşu edildi. Hapisten çıktıktan sonra ailesinin geri kalanının Kudüs'e kaçmalarını sağladı.”

“Ayşe kardeşinin hatırası olan sandığa kıyamadı, ben de içinde ne varsa ortalığa sa ılırsa başlarına daha kötü işler a ılır diye korktum. Velhasıl sandık bizimle memlekete kadar geldi.”

“Peki ya fotoğraf? Onun hikayesi ne?” diye sordu Tilda.

“İngiliz bir fotoğrafçı işg zarlığından çekmişti onu. Sonradan Shula kendi adamlarını araya koyup o fotoğrafı almış adamın elinden. Ama tutuklanmaktan da ka amamış. Anlaşılan o ki fotoğrafçı fotoğrafın sadece bir kopyasını vermiş. Velhasıl, Hac'dan dönünce sandığı eve yıktık. İçindekileri bahçeye gömdük.”

Köydeki kadınlardan birinin kendine uzattığı küreğe şaşkın şaşkın bakarken sordu Shula: “Peki ya sandık?”

“Sene en küçük kızımın evlendiği seneydi. Sandık onunla

beraber Alamanya'ya gidecekti. Ama gidemedi. Buradan kızın çeyizini götüren kamyonun gümrükte çevrildiğini ve içindeki her şeye daha ülkeye girmeden Alaman gümrüğünce el konduğu haberini aldık. Zaten kamyon kaçak televizyon yüklüydü. Kim takardı bizim kızın çeyiz sandığını!”

“Eğer Alman gümrük kayıtlarına bakacaksak sandığı şıp diye bulduk sayılır. Yıl kaçtı Mehmet? diye sordu Shula.

“En küçük halamın evlendiği yıl 197* olması lazım. Ama sanırım önce bahçeyi kazmamız gerekiyor.”

Bahçeyi, tam da Gocububa'nın gösterdiği yeri kazdılar. Toprağın altından yırtılrsa da zaman meydan okumuş kat kat naylonlara sarılı bir takım sararmış evrak çıkarmayı başardılar. Shula evraka bebeği gibi sarıldıktan sonra “Nihayet,” dedi. “Yıllar sonra anneannemin tuttuğu kayıtlara ulaşabildim...”

Bir MI6 ajanı için 1972 senesine ait Alman devletinin gümrük kayıtlarına erişmek zor olmadı. Aradıkları kişiyi yani gümrükteki açık artırmadan sandığı satın alan kişiyi buldular. Fakat bu sefer baltayı taşa vurmuşlardı. Kayıtlara göre gümrükte el konulduktan sonra açık artırma ile sandığı satın alan kişi Suudi Prensi Turki bin Sadullah idi. “İşte şimdi pirincin taşını ayıklama zamanı geldi,” dedi Tilda, Shula'ya dönerek. “Telaşa mahal yok,” dedi Shula bir gecede öğrendiği mükemmel Türkçesi ile. “Ben Arapçayı öğreneyim, ona göre bir plan yapalım.”

15-22 Nisan 2018 tarihleri arasında yapılacak olan Rolex Monte Carlo Masters tenis turnuvası tüm dünyadan tenis severleri kendine çekecekti. Suud Prensini de sıkı bir tenis hayranı olduğunu öğrendiler. Monte-Carlo'da kalacağı oteli istihbarat kaynaklarından haber alan Tilda ve Shula ilk uçakta yerlerini ayırttılar. Planları birer tenis hayranı olarak prensle dostluk kurup kendilerini prensin sarayına davet ettirmek ve

orada sandığın izini sürmekti.

İngiliz istihbarat birimi MI6, bu görevde sadece Tilda ve Shula'nın yer almasını istediği için Mehmet İstanbul'da kaldı. Shula'nın toprağın altından çıkardığı evrakta, anneannesi Shula Cohen'in casusluk ettiği dönem boyunca şimdiki İsrail topraklarına gizlice kaçırdığı binlerce insanın kaydı vardı. 2017 yılında Kudüs'te 100 yaşında iken ölen Shula Cohen, 2007 yılında İsrail'in 59. bağımsızlık gününde yıllık meşale yakma töreninde meşaleyi yakma göreviyle onurlandırılmıştı. Kendine, 2010'da Yakir Yerushalayim (onurlu vatandaş) ödülü verilmiş, Kasım 2011'de ise Dona Gracia madalyasına hak kazanmıştı. Bu kayıtlar onun için değil, İsrail'i ilk oluşturan aileler için manevi olarak çok kıymetliydi. O zamanlar titizlikle tuttuğu kayıtların, eğer tutuklanırsa Beyrutlu yetkililerin eline geçmesini istemediği için sandığı bir uçuruma atılmasını istemişti. Muhtemelen evrakları yakmaya kıyamamış, belki bir gün o uçurumun dibinden birileri bulur diye ummuştu. Umduğu gibi de oldu. Tabii evrak, önce İngiliz istihbaratının elinden geçtikten sonra İsrail'e teslim edilecekti.

Mehmet, Suadiye Hamiyet Yüceses Sokak'taki dedektiflik bürosunda Tilda ve Shula'dan haber beklemekten canı sıkılmış olarak otururken Tijen Hanım geldi. Tilda'nın makyöz arkadaşı ve büronun üst kat komşusu Tijen Hanım, İngiltere'den döndükten sonra ağır bir grip enfeksiyonunu yeni atlatmıştı ve sandık meselesinden hiç haberi olmamıştı. Mehmet'ten olayı dinlerken Tijen Hanım "Demek her şey bir fotoğraftan yola çıkılarak bulundu öyle mi?" diye sordu merakla. "Evet," dedi Mehmet. "Bu fotoğrafla. Kızın çeyizini götüren kamyon gümrükte çevrilmiş ve içindeki her şeye daha ülkeye girmeden Alman gümrüğünce el konmuş."

"Yanıllıyorsunuz sandık Almanya gümrüğünden geçmeyi başardı..." dedi Tijen Hanım.

“Nereden biliyorsunuz?” diye sordu Mehmet.

“Fotoğraftaki gül dalı üzerinde bülbül oymas   olan ceviz sandık Ő  anda benim evimde de ondan!”

“Hadi canım!” diye bağırdı Mehmet.

“Hikaye uzun. Sonra anlatırım. Ara da çabuk gelsinler Monte Carlo’dan seninkiler!”

“Arayamam,” dedi Mehmet. “Güvenlik için kendi telefon hatları kapalı. Teşkilatın kendilerine verdiğ i hatları kullanıyorlar!”

“Kaldıkları oteli biliyor musun?” diye sordu Tijen Hanım.

“Bulabilirim.”

“Eh ne duruyorsun, hadi kalk Monte Carlo’ya gidiyoruz!”

Mehmet ve Tijen Hanım, 35.000 nüfuslu dünyanın ikinci en k           olan Monaco’nun 25.000 nüfusunun ya adığ ı l  ksler Ő hri Monte Carlo’ya ayak bastıklarında saatler yerel saatle gecenin 01.30’unu gösteriyordu. Gece-gündüz en lüks yaşantının gümbür gümbür aktığ ı Ő hir henüz eğ lenmeye yeni ba lıyordu.

Monte Carlo’da ufak bir araştırma yapan Tilda ve Shula, Suudi Prens’in   yle kolay kolay kimseyle sohbet etmediğ ini  Ğ rendiler. Hem unvanının ağ ırlığ ı hem de her an kendine kötü niyetle yanaşabilecek casus ağ ı yüzünden g  venmediğ i insanlara etrafında etten duvar   rd  r  yordu. Fakat prensin de her insan evladı gibi bir zaafı vardı ki, o da hizmetlerini maddi karşılıkla   deyebileceğ i, yüzde yüz yabancısı olduğ u güzel kadınlardı. Bunu duyunca hiç hoşlarına gitmese de B planına geçmeleri gerekti. Prens’in karşısına Avrupa sosyetesinden iki cilveli kadın olarak değ il de, pahalarını ancak bir prensin   deyebileceğ i i  veli eskort kadınlar olarak çıkmaları gerekiyordu.

Otelin kuaför salonunda harcanan     buçuk saat ve hayatlarında hiç yapmadıkları kadar gösterişli makyajları ile Tilda ve Shula, önlerine çıkan herkesi ikişer kez baktıracak kadar alımlı olmuşlardı. Tilda bir yetmiş beş boyu ile, koyu kumral uzun saçları dalga dalga omuzlarından dökülürken, sırtı beline kadar açık, boyundan bağılı, yere kadar uzun elbisesinin parlak

mor ışıltılarını her adım atışta etrafa yayıyordu. Shula bir seksen boyu ve kısacık sarı saçlarıyla, mavi gözlerinin ışıltısının önüne geçmeden onlara eşlik eden altın sarısı derin yırtmaçlı elbisesi ile salındığında bulunduğu yeri güneş gibi aydınlatıyordu. Tek sorun Shula'nın alışkın olmadığı yüksek topuklu ayakkabılarıydı.

"Şabaniye gibi yürümezsen daha az dikkat çekeriz," diye sinirlendi Tilda. "Türkçe öğrenebiliyor olmam bir gecede tüm kültürünüze hakim olmamı sağlamadı ama neyse ki Şabaniye'yi biliyorum. Genelde topuksuz ayakkabı giyen biri olarak bu 17 pont'luk ayakkabılarla koşarak yürümemi bekleme benden!"

İki kadın bu halleriyle, şehrin en popüler mekanlarından Casino Cafe de Paris'nin barında, Monte Carlo'nun Charlize Theron ve Jennifer Lawrence şubesi gibir dikkat çekerek içeceklerini yudumluyorlardı. Yanlarındaki Arabistanlı Lawrence kılıklı bir adam, prensin adamlarından biriydi ve kızlarla prens adına iletişim kurmuştu. Hep birlikte prensin keyfinin gelip de onlara ihtiyaç duyacağı o can sıkıcı anı bekliyorlardı.

Birden içeri bir sürü fotomuhabir eşliğinde Skyfall filminin galasından fırlamış gibi havalı görünen Judi Dench ve Daniel Craig girdiler. Barda ve 3000 metrekare kapalı alana yayılmış kumarhanede bir dalgalanma oldu ve bütün kafalar gibi Tilda ve Shula'nın kafaları da o tarafa çevrildi. İtalyan kesimi lacivert ceket, beyaz gömleği, beyaz papyonuyla, sağ eli cebinde çakı gibi poz veren Daniel Craig'i gören Tilda bir saniye bile duraklamadan "Bir işimi de siz başıma bela olmadan yapayım yahu Mehmet Cinozoğlu!" diye kendi kendine söylendi. "Kim?" dedi Shula şaşkınlıkla. "Şu Judi Dench kılığındaki makyöz arkadaşım Tijen Hanım ve maalesef Daniel Craig kılığındaki de asistanım Mehmet!" dedi Tilda. "İyi de nasıl anladın?"

"Sol kolundaki Daniel Craig'in takmayacağı kadar dandik olan saatten," dedi Tilda yılgınlıkla. "Saatini kaybedince pazardan almıştı o sahte saati."

0 sırada orkestraya bir şarkı çalmasını rica eden çakma Daniel Craig, yüzlerce nazarlı bakış altında Tilda'yı dansa kaldırdı.

Tilda etrafa gülümseyerek Mehmet'e çıkıştı: "Deli misiniz siz?" "Bir dakika dinler misin?" dedi Mehmet. "Ne işiniz var yahu burada?!" diye tekrar bağırdı Tilda.

"Sus da dinle!" dedi Mehmet. "Sandık İstanbul'da. Tijen hanımın evinde."

"Ne! Nasıl yani?" diye çığlık atan Tilda kafasını geriye atarak çığlığını şuh bir kahkahaya çevirmeyi başardı.

"Başından beri oradaymış. Boş ver şimdi nasılnı, çabuk çıkmamız lazım buradan."

Aradıkları prenste değildi ama iki kadın prensle hasbihal edebilmek için ona randevu vermişlerdi. Şimdi sessiz sedasız ortadan savuşmaları ama bunu kendilerini gözetim altında tutan prensin adamını uyandırmadan yapmaları gerekiyordu. Tilda durumun ciddiyetini kavradı. Shula'nın yanına koşup durumu iki cümleyle özetledi. İşte tam o anda Suudi Prens bara adım atınca ortalık sirk çadırına döndü. Kızları gözetim altında tutan adam, Prensle göz göze geldi. Yanındaki son derece şık hanımefendileri işaret etti. Bakışmayı fark eden Shula Tilda'nın elinden tuttu, prensin adamına bir şeyler mırıldanarak Tilda'yı kadınlar tuvaletine sürükledi. Daniel Craig'in de kadınların peşinden gittiğini oturduğu yerden gören Judi Dench kılığındaki Tijen Hanım da aynı tuvalete doğru çaktırmadan süzüldü. Servis asansörüne ulaştıklarında dördü de nefes nefese idi. Odaya çıkıp nasıl üst değiştirdiler, nasıl fırlayıp ilk uçağa yetiştiler, kendileri de bilmiyorlardı. Bir on beş dakika kadar bekleyip makyaj tazelemekten dönmeyen kadınları merak eden prensin adamı, odalar dahil tüm oteli arattırıp eli boş dönünce, kadınları uzaktan görmesine rağmen hayran kalmış olan prensin neşesi çoktan kaçmıştı.

Suadiye Hamiyet Yüceses Sokağındaki dedektiflik bürosunda:

Tilda: Ne akla hizmet bizi bulmaya o kadar riskli bir şekilde kılık değiştirip geldiniz? Birileri sosyal medyada sizinle çektiği resimleri paylaşır paylaşmaz asıl Daniel Craig'in

nerede olduğu ortaya çıkacak ve polisler dibimizde bitecekti!"
Mehmet: Ya siz! O barda Charlie'nin Melekleri gibi beklerken,
prensın adamlarınının Shula'nın ajan olduğunu anladıkları an
onlara uan tekme mi atacaktınız? CLICK TO TWEET

Tilda: Peki ya siz! Daniel Craig kılığındaısınız diye bizi
James Bond gibi Aston Martin otomobilinizle mi
kurtaracaktınız?

Shula Cohen: Ne uan tekmesi, ne Aston Martin'i arkadaşlar? O
akşam o bardaki insanların yarısı MI6 görevlisiydi. Merak
etmeyin, oradan 15 dakikada ıkabilseysek, bunu mesai
arkadaşlarıma boluyoruz!

Tijen Hanım: "Arkadaşlar sakın olun azıcık.

Tilda: Yaa? Duydunuz mu Mehmet Bey? Neyse baştan başlayalım.
Alman gümrük kayıtlarında ayan beyan prensin adı yazılıydı.
Sandık sizde ne arıyormuş Tijen Hanımcığım?"

Shula Cohen: Evet ben de çok merak ediyorum hikayeyi.
Günlerdir peşinde koştduğumuz sandık meğır dibimizdeymiş!

Tijen Hanım: Babam Alman dış işlerinde çalışıyordu. Arapça ve
Farsça bildiği için Ortadoğu'dan gelen diplomatik misafirlere
tercümanlık yapardı. Prensle bu şekilde tanışmış, arkadaş
olmuşlardı. Bu sandığın açık artırması da Prensın bir
ziyaretine denk gelmiş. Babam sandığı ok beğendiye de fiyatı
öyle artırmışlar ki maaşını bile kat kat aşmış. Prens babamın
ok beğendiği Türk işi bu sandığı gizli gizli satın alıp
babama sürpriz olarak hediye etmiş. Babam kabul edemem filan
dediyse de Prens ok ısrar etmiş. Bu yüzden resmi kayıtlarda
prensın adı vardı tabii ki."

Shula Cohen: Neden resmi kayıtlara bakıp yanıldığımız şimdi
anlaşıllıyor.

Tijen Hanım: Babam bir akşam eve bir sandıkla geldi. Daha önce
komşularımızın sandıklarında hiç görmediğimiz işlemeler vardı
üzerinde; gül dalı üzerinde bir bülbul. Stuttgart'ta herkesten
Çok ilgi gördü bu sandık. Türk günlerinde filan hep
başroldeydi. Türkiye'ye dönerken kıyamayıp yanımda getirdim.
Anne kedi Pembu ve üç yavrusu benim eve yani büronun bir üst
katına taşınıp üzerinde yatana kadar da sessiz bir şekilde
durdu bir kenarda. Kedilerle beraber belki de yıllardır ilk

defa hayat buldu.

Sandık Tijen Hanım'ın evinden dedektiflik bürosuna indirildi. Pembu ve yavruları üzerinde yatmaya alıştıkları bu mobilyanın neden apar topar alt kata indirilip orta yerde sergilendiğini anlamaz bir halde etrafında dolanıyorlar, sandığın orasını burasını kokluyorlardı.

“Eğer sizin için de uygunsa bu yavruardan birini evlat edinip İngiltere'ye götüreceğim,” dedi Shula. “Sandık yalnız kalmasın.”

Sandığın henüz açılmadık gizli bölmelerinin İngiltere'ye götürülmeden açılmaması gerekiyordu. Fakat Shula sandık için bu kadar emek veren arkadaşlarına ve Tijen Hanım'ın yıllardır sandığı saklamış olmasına vefa olarak açılmasını istedi. İşinin ehli bir marangoz çağırdılar. Marangoz sandığın dış çeperlerine zarar vermeden eliyle yoklaya yoklaya gizli bölmeyi bulduğunda bürodaki herkes nefeslerini tutmuş adamı izliyordu.

Sandık sonunda bulunmuştu evet ama acaba sandıktan ne çıkacaktı?

Tilda vurulmuştur ve yoğun bakımdadır. 0 kurşun hangi magandanın silahından çıkmıştır? Mahallede işlenen cinayeti Tilda yokken kim çözecektir? Bir boşanma hikayesi bu aşamada çözüme katkıda bulunabilecek midir? Hepsi ve daha fazlası Tilda ve diğerlerinin yeni bölümünde...

Tuğba TURAN. Detektif proza